

TAI MANO PASKUTINIAI ŽODŽIAI JUMS...

Mes gauname dvasinių jėgų iš prigimties. Vienas daugiau, kitas – mažiau. Nuo ko tai priklauso – neverta net aiškintis. Mes juk gyvename ne vieną gyvenimą, tad, matyt, pagal nuopelnus aname, anuose gyvenimuose. Budistai kviečia kaupti nuopelnų taškus kiekvieną dieną per gerus darbus. Budistai mokomi dvasingumo nuo pat mažumės.

Krikščioniai (ir pravoslavai) dvasingumo specialiai nemoko ir nesimoko. Jų kontempliacijos į kokio šventojo paveikslą ar kryžių labiau panašios į pagoniškas praktikas. Krikščionys mokomi Dievą garbinti (ne tik per mišias, bet ir įvairių švenčių metu). Priminsiu, kad Jėzus Kristus aiškiai pasakė: "Šio pasaulio garbės man nereikia..." Tad abejoju, ar Jo garbinimas kaip nors galėtų pakelti tikinčiojo dvasingumo lygį. Jei esi nedoras, piktas, kas iš to, kad lankaisi bažnyčioje...? Pasimeldžiate ir einate savais keliais.

Dvasinė praktika (apie ją jau daug rašiau – nesikartosiu, kas tuo domisi – atras kelią ir žinių) sukuria nuolatinį kontaktą su Dievo Šviesa. Jos Palaima lydi kiekvieną žingsnį. Net miegant. Jūs negalite nuo Jos pabėgti, užsimiršti. Dvasia jus perkeičia protui nesikišant. Jums nereikia jokių moralinių dogmų, jūs ŽINOTE, kas yra TIKRA, o kas yra melas ir veidmainystė.

Protas meilei netarnauja. Taigi, tik NEproto būsenoje galimas ryšys su Dvasia. Nepatyrus to, niekad nesužinosite nei kas yra Dievas, nei kas esate jūs patys. Tai vargo būseną. Primenu, kad tomis dienomis Jėzus Kristus pasakė fariziejams, kunigams, Rašto žinovams ir Įstatymo mokytojams, kad jie yra akli aklujų vadovai. O jei aklas veda aklą, abu įkris į griovį.

Ir dar. Jono 18 randame...Jėzus atsakė: „Mano karalystė ne iš šio pasaulio. Jei mano karalystė būtų iš šio pasaulio, mano tarnai juk kovotų, kad nebūčiau atiduotas žydams. Bet mano karalystė ne iš čia“. Taigi, Jis ne iš ČIA, kur esame mes. Kristus atnešė mums Gerąją ŽINIĄ. Kas turi ausis, išgirskite – Jėzus Kristus atnešė TIESĄ Žemės gyventojams:

DIEVAS YRA DVASIA - DIEVAS YRA ŠVIESA.

To ŽINOJIMO pakanka, kad surastumėte tikrąjį kelią pas Dievą (Tėvą), kurį taip mylėjo Jėzus Kristus ir kurio buvo mylimas.

Dvasia yra begalinė ir visagalė. Niekas niekada nesugebės **JOS apibrėžti** jokiais žodžiais, iškalbingais sakiniais, šventomis knygomis, religinėmis dogmomis, net maldomis.

DVASIOS veikimą pažinsite Meilėje, nuoširdume, atlaidume, pakantume.

DVASIA gyvena visame kame: Žmoguje, lelijos žiede, saulėlydžio grožyje, vaiko šypsenoje...

TAI ŽINANT daryti blogus darbus – pavojingas žaidimas su savo SIELA. Į ją viskas, ką mąstome ir darome, sukreinta ir išlieka...

Gaila žmonių, kurie TO nesupranta. Kas to nesupranta apgauna save ir kitą.

DVASIOS ŠVIESA – mūsų Gelbėtojas.

Jėzus Kristus kalbėjo trumpai ir mažai, bet pasakė Visą Tiesą keliais sakiniais. Tai, ką iš Jo Žodžio „išpūtė“ filosofai ir bažnytininkai, dažnai yra melas. Neišduokite Jėzaus Kristaus.

Remkitės tik Jo Žodžiu.

Amen.

Celestina